

velseslovens § 16, stk. 3. I Betænkning nr. 688/1973 Vedrørende revision af begravelsesloven og ligbrændingsloven gøres der rede for praksis inden vedtagelsen af begravelsesloven af 1975. Ifølge førkonstitutionel praksis blev der undertiden givet tilladelse ved kgl. bevilling til indretning af særskilte begravelsespladser for stiftelser, hospitaler, enkelte familier eller enkelte personer. I Betænkningen fremgår følgende om private begravelsespladser: »Da det må forekomme lidet tiltalende og tillige upraktisk af hensyn til tilsynet, at gravpladser på denne måde kan spredes over det ganske land – uden forbindelse med det almindelige begravelsesvæsen – har kirkeministeriet stærkt begrænset antallet af bevillinger til indretning af sådanne begravelsespladser, jfr. Ministeriets cirkulære af 30. april 1949 (bilag 18), hvori det udtales, at sådan tilladelse kun kan forventes givet aldeles undtagelsesvis, når særlig stærke grunde taler derfor. Særskilte begravelsespladser, der kan benyttes af videre kredse – uden tilknytning til en institution eller en bestemt familie – kendes ikke, og det er i praksis antaget, at f.eks. en forening, et andelsselskab eller et aktieselskab ikke kan få tilladelse til at anlægge egen begravelsesplads.« I udvalgets overvejelser og forslag – der danner baggrund for begravelseslovens nuværende udformning – anføres, at der fremdeles bør være adgang til, under ganske særlige omstændigheder, at tillade anlæggelse af institutionskirkegårde og private begravelsespladser i overensstemmelse med den hidtil fulgte praksis. Kirkeministeriet har med baggrund i begravelsesloven og dennes forarbejder, fastholdt en restriktiv praksis. Senest i 2005 har ministeriet meddelt afslag på foreningen Løvfalds ansøgning om anlæg af privat begravelsesplads.

Nogle trossamfund har egne begravelsespladser. Hidtil har ingen kommuner benyttet muligheden for at anlægge en begravelsesplads.

I følge § 16, stk. 1 i den gældende begravelseslov kan kirkeministeren tillade anlæg af kommunale begravelsespladser. I følge bestemmelsen skal der på sådanne begravelsespladser af kommunen opføres mindst 1 begravelseskapel, og såvel folkekirkens præster som præster i trossamfund uden for folkekirken skal have ret til at foretage begravelser på pladsen.

3.1.2 Lovforslagets indhold

Med lovforslagets § 1, nr. 3 foreslås en ændret affattelse af § 16, stk. 1. Forslaget indebærer, at der ikke længere stilles krav om opførelse af kapel på kommunale begravelsespladser, såfremt der på begravelsespladsen alene skal ske urnenedsættelser.

Som anført under afsnit 2.2.1 er lovforslaget en udmøntning af regeringens holdning, som udtrykt under 1. behandlingen af forslag B 150 (*Forslag til folketingsbeslutning om etablering af neutrale begravelsespladser*).

Selv om kravet om kapel bortfalder for begravelsespladser udelukkende til urnenedsættelser, vil det fortsat være kommunen, som med kirkeministerens godkendelse skal sørge for anlæg af begravelsespladsen. Det indebærer, at det påhviler kommunen at fremskaffe et egnet areal. Som hidtil vil det naturligvis være frivilligt og helt op til den enkelte kommune at beslutte, om man ønsker at anlægge en sådan begravelsesplads.

Det fremgår endvidere af § 16, stk. 5 i den gældende begravelseslov, at der for en kommunal begravelsesplads fastsættes regler om bestyrelse, tilsyn og benyttelse m.v. i en af kirkeministeren stadfæstet vedtægt eller i særlige tilfælde på anden måde efter kirkeministerens nærmere bestemmelse.

Bestemmelsen indebærer, at de i § 16, stk. 5 nævnte spørgsmål skal afklares i forbindelse med en kommunes ansøgning om tilladelse til anlæg af en begravelsesplads. Ud over de i begravelsesloven stillede krav om regler vedrørende bestyrelse, tilsyn og benyttelse, er der ikke i loven fastsat bestemmelser om drift og vedligeholdelse af en kommunal begravelsesplads. Ansvar for drift og vedligeholdelse af begravelsespladsen påhviler således vedkommende kommune. Det vil ligeledes være kommunen, der fastsætter betalingen for benyttelse af begravelsespladsen i form af takster for begravelse og vedligeholdelse m.v. Kommunen vil have adgang til at indgå aftale med andre, herunder skovvejeren vedrørende driften af begravelsespladsen.

Det afgørende for Kirkeministeriet er, at der kan godkendes en vedtægt for begravelsespladsen vedrørende bestyrelse, tilsyn og benyttelse og at det er den pågældende kommune, som har det overordnede ansvar for begravelsespladsen.

Det fremgår af forslag til B 150, at hovedsigtet med beslutningsforslaget er, at det skal være muligt at etablere neutrale begravelsespladser for urne- og askenedsættelse i naturen særligt med henblik på etablering i fredsskov. Det fremgår endvidere, at der ikke skal etableres nogen form for anlæg i forbindelse med gravpladsen, at afmærkning af pladsen udelukkende skal ske ved hjælp af skiltning og at den gravning, der skal ske i forbindelse med nedsættelse af urne eller aske er så marginal, at det ikke vil kræve tilladelse efter skovloven.